

## Obžalovanja vredni slučaj

Pobeg iz jetnišnice se je maščeval z jetiko. 18 letni Franc Mulec od Sv. Trojice v Slov. goricah bi bil moral prestati osem-mesečno kazen radi vlomov in tatvin. Iz mariborske jetnišnice je utekel in se je skrival en mesec v mrzlem ter deževnem vremenu po gozdovih. Pobeg mu je nakopal neozdravljivo naglo jetiko, katera ga je pobrala zadnje dni v jetnišnici mariborskega okrožnega sodišča.

Radi sovražstva uboj. V Trsteniku pri Ivanjkovcih se nista nič kaj prijazno gledala sosed Matija Vajda, kateri se je priženil pred leti k vdovi Prenholcovi, in čevljar Franc Škorjanc. Vajda ni bil na dobrem glasu, je že bil predkaznovan in je parkrat napadel Škorjanca in njegovo ženo. Te dni se je vrnil Vajda pijan s košnje in je prišel na Škorjančevo dvorišče, kjer je prišlo do prepira. Škorjanc je oddal s praga svoje hiše dva strela na Vajdo, ki se je zgrudil mrtev. Škorjanc je navedel orožnikom, ko so prišli ponj, da je navalil nanj Vajda z nožem in se je s puško samo branil. Ustreljeni zapašča vdovo ter pet nepreskrbljenih otrok. Škorjanc ima ženo in štiri otroke v starosti od enega do šest let.

Roparski napad na tri ženske. V Gorenju pri Mozirju so vdri v noči skozi streho stanovanjskega poslopja 75 letne Frančiške Žolnir neznani tolovaji. Žolnirjeva je na glasu petičnosti, ker se je vrnila pred leti iz Amerike z dolarskimi prihranki in radi tega je prišlo tudi do roparskega napada. Z Žolnirjevo živi 15 letna vnukinja Berta Žolnir ter služi pri njej še 70 letna deklica. Tolovaji so se lotili po vstopu v sobo najprej Berte in služkinje. Ženski sta trdno spali in sta prepoznali, za kaj gre, ko so ju lopovi vrgli s postelje ter ju pretepli. Lotili so se tudi gospodinje, katero so v sosednji sobi zavili v rjuho in so jo onesvestili z udarci. Tolovaji so svetili z električno svetilko in so našli 4000 din gotovine ter odnesli zlatnine in srebrnine za

2000 din. Preplašene ženske so si s časom toliko opomogle, da so poklicale 17 letnega fantá, kateri je prenočeval v gospodarstveni poslopju. Ta je odbrzel v noči po sosedu in duhovnika, ki je previdel Žolnirjevo gospodinjo, koje življenje je ogroženo. Drzni zločin je hudo razburil vso okolico, ker je Žolnirčina hiša zatočišče za berače in brezposejne. Orožniki so prijeli več sumljivih oseb.

Tat odnesel dragocenosti za 10.000 din. V Štepanji vasi pri Ljubljani je odnesel tat gostilničarju Francu Kregarju raznih dragocenosti za 10.000 din.

Posesniku ukradli konja s kolesljem. Posesnik Alojzij Hočevar iz Dobruške vasi na Dolenjskem ima svojo domačijo na samotnem kraju in oddaljeno od sosedov. Te dni je o polnoči še napojil konja, a zjutraj ni bilo v hlevu ne konja in ne koleslja v šupi. Neznanci so mu odpeljali neznan kam konja in voz. Da bi se pa Hočevar ne prebudil radi ropota, so nametali okrog hiše in po kolovozu od hiše proti cesti gnoja.

Par konj ukradenih. Iz Ribnice na Dolenjskem sta pripeljala orožnika cigana Antona H. v Kranj in sta ga pustila čez noč v policijskih zaporih. Drugo jutro sta ga odvedla v Preddvor, kamor je prodal cigan 10.000 din vreden par konj, kateri je bil ukraden posesniku Podkrajškemu v logaškem okraju.

## Stanovski zbori v Mariboru bodo manifestirali duševne in gospodarske naše moči

### Izpred sodišča

Na 14 let obsojen morilec. Franc Prejac, 26 letni hlapec, rojen v Gradcu in uslužben v Krčevini pri Mariboru, se je mudil v nedeljo, 10. aprila, v gostilni pri Volketu nad Tremi mariborskimi ribniki.

Radi dekleta in plesa je izzval prepir ter pretep. Izzivača sta pretepla ter vrgla iz gostilne: vrtnarski pomočnik Ferdinand Mlinarič iz Ribniškega sela in njegov prijatelj Gašper Goričan iz Maribora. Prejac se je zatekel k svojemu gospodarju po vozno ročico in je prežal, kdaj se bosta njegova nasprotnika podala proti domu. Dočkal ju je v noči in jima sledil. V gozdu nad Ribniškim selom ju je dohitel in je oba pobil z dvema udarcema po glavi. Drugo jutro so našli ljudje Mlinariča mrtvega, Goričana pa močno poškodovanega. Raztelesen je ugotovilo, da je bil Mlinarič z udarcem samo omamljen in ga je storilec nato še zadavil. Morilca je obsodil veliki senat v Mariboru 16. junija na 14 let težke ječe.

Podstrešna podgana obsojena. Mali senat mariborskega okrožnega sodišča je obsodil 16. junija na tri leta strogega zapore 24 letnega Jožefa Poša iz Delavske ulice 11 v Mariboru. Obsojeni je bila prava podstrešna podgana, ki je zagrešil po obtožnici 16 vlomov na podstrešja, s katerih je odnašal perilo in sploh vse, kar se je dalo po vladu in tatvini vnovčiti.

## Slovenska Krajina

### SLOVESNA OTVORITEV PREKMURSKEGA TEDNA

Zadnje soboto je bil v Soboti slovesno odprt Prekmurški teden, katerega je otvoril ban dr. Marko Natlačen. Okrog tri četrt na deset 17. junija se je pripeljal g. ban iz Ljubljane. Pri mostu se je ustavil avto in g. bana je pozdravil v imenu Sobotne g. župan Hartner. Ko se je peljal g. ban v mesto, ga je narod živahno pozdravil. G. bana je nagovoril murskoboški župan g. Hartner, nakar je g. ban v daljšem govoru čestital Prekmurcem k prireditvi z iskreno željo, da bi Prekmurški teden v vsakem pogledu kar najlepše uspel in da bi v prebivalstvu Slovenske Krajine čim bolj utrdil slovensko narodno zavest in užgal gorečo in nikdar usahljivo ljubezen do

ker se boji posledic, je vso krivdo zvrnila na Štefana. Morda si je dopovedala, da je res nedolžna in je Štefan izvršil grozni zločin.

Razprava je že tri dni trajala. Skanlon se je na vse načine trudil, da bi ovrzel dokaze, ki so obremenjevali njegovo varovanko. Najbolj se je boril zoper tisto zamazano, zmečkano kuverto, ki je nanjo umirajoči Kazimir napisal besede: »Nina Matetkas, od tvoje roke zadet bom moral umreti. Povejte Stanislavu. Pisano v petek zvečer. Jaz Kaz. Pav...« V dvorani je zavladala smrtna tišina, ko je litvanski tolmač prestavil te besede. Vse oči so bile obrnjene v Nino. Obtoženka je z dvoumnim smehljajem vračala te poglede.

Skanlon je odločno ugovarjal temu, da bi te besede sodišče vzelo za dokaz. S povečalnim steklom je gledal pisavo in medtem majal z glavo, kakor da bi hotel izraziti, da se iz teh besed ne da nič določiti. Nato je začel trdo izpraševati tolmača.

»Ali morete dokazati, da je to Kazimirova pisava? Da ali ne? Ali to ni spretna potvorba? Kje ste se usposobili za tolmača? In kje ste študirali? Na kaki srednji šoli? Ah, tako? Niste obiskovali srednje šole? Hm, hm, hm...«

Tolmača so Skanlonova vprašanja zmedla in razjarila. Umolknil je in ni hotel odgovarjati. Skanlon se je zmagovalno obrnil k predsedniku razprave in protnikom.

Skanlonu je vkljub vsej premetenosti trda predla. Državni pravdnik, ki je bil podoben zveri,

ko zavoha plen, se je odločno postavil zoper njega, ker je med obema zagovornikoma njega smatral za bolj nevarnega. Neizkušenega Kellyja je zaenkrat pri miru pustil. Zoper Štefana dosedaj še ni bilo dokazov. Ninino ime pa se je venomer ponavljalo. Če je Stanislav izpovedal, da mu je Kazimir pred smrtjo razložno povedal, da ga je Nina zvalila k smreki, mu zakrila oči z robeem in nato večkrat ustrelila nanj. Žepni robec, dva samokresa, britev, kuverta so bili na mizi razstavljeni in so močno ogrožali Ninino prostost in življenje.

Zoper Štefana je Stanislav samo eno stvar izpovedal. Pod prisego je izjavil, da mu je Kazimir na vprašanje: »Ali je še kdo bil tam?« odgovoril: »Štefan Kmicic. Nina j' bila pa ponoči in zjutraj.«

Mati je vsa obupana poslušala to izpoved. Alojzija pa je upala, da bo zdravnikova izpoved odtehtala Stanislavovo. On je Kazimira tik pred smrtjo izpraševal. Stavil mu je sledeča vprašanja: »Kako veste, da vas je Kmicic ustrelil, ko ste sami rekli, da je stal za vašo glavo. Ali ste ga videli?« Kazimir je odgovoril: »Ne, a Nina je tako rekla.« K starki se je sklonila in jo tolažila ter zagotavljala, da bo zdravnik, ki je zadnji govoril s Kazimirom, drugače pričal.

Nadaljevanje razprave so odložili na naslednji dan.

Ko je Alojzija naslednjega dne v spremstvu Štefanove matere stopila v dvorano, je takoj opazila, da vlada med množico precejšnja razburjenost.

tu, ki izvira še iz časa, ko je imela severna Evropa kopno zvezo s kakšno pogreznjeno celino ali pa morda tudi z Anglijo.

### Ura v kravjem želođu

V vasi Nerchau blizu Dresdena v Nemčiji so pri nekem kmetu zaklali izredno debelo kravo, ki ji vsa živinozdravniška pomoč ni mogla urediti želođu in prebave. Kako se je klavec začudil, ko je v njenem želođu našel mošito žepno uro, ki je bila še dosti dobro ohranjena. Očividno jo je nekaj kakemu gospodarju s cunjami vred požrla, prebavila je pa najbrž samo cunje. Dolej še niso našli pravega gospodarja ure, ker temu gospodarju, ki je kravo dal zaklati, ni napravila te škode.